

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

V najlepši mladeniški dobi je umrl 22 letni Kiklov Franček, doma v Gradišču pri Mariji Snežni. Poln kipečega življenja je šel k vojakom, kjer si je nakopal neozdravljivo bolezen. Bil je miren fant in poslušen sin svojim staršem. Kljub hudemu mrazu so ga na zadnji poti spremljali številni znanci, pevci so se pa poslovili od njega z žalostinko, g. župnik Vrščič pa z ganljivim govorom. Žalujočim staršem in sestram naše iskreno sožalje!

Vzorna cerkvena pevka je umrla dne 10. januarja pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Pokojna Katarina Vodeb, rodod. od Sv. Jurija ob juž. žel., sestra sedanjega g. organista, je bila skozi 65 let svojega življenja čisto ogledalo naših deklet. Naj v miru počiva!

Dolgoletni naš naročnik umrl pri Sv. Barbari pri Mariboru. Dne 8. januarja 1940 je umrl v Zg. Koreni Mihael Krajnc, po kratki pa hudi bolezni, previden s tolažili svetov. Bil je dolga leta tudi naročnik »Slov. gospodarja«. Na sedmini se je nabralo za novo bogoslovje 100 din.

Smrt mlade matere. Nad vse žalostno so zapeli zvonovi pri S. v Jurju ob ščavnici in so naznanjali vest, da je za vedno zapustila ta minljivi svet mlada, dobra žena, blaga mati, skrbna gospodinja Lojzika Divjakova iz Rožičkovega vrha, ki je bila šele 25 let stara. Pokojnica se je ob koncu svojega življenja prav lepo poslovila od vseh sorodnikov in znancev, posebno

pa od sosedov in je že v naprej napovedala svojo smrt. Da je bila pokojnica med ljudstvom priljubljena, je pričal njen lepi pogreb. Pokojnica je bila zvesta čitateljica »Slov. gospodarja« in naročnica »Kmečke žene«. Bodi blagi ženi ohranjen hvaležen spomin, žalujočemu možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Smrt v visoki starosti. V št. Ilju pri Velenju je umrl v starosti 89 let in dva meseca Martin Voh. Rajni je bil sorodnik že davno umrlega Jerneja Voha, lavantinskega stolnega kanonika. Svetila mu večna luč!

Smrtna žetev pri Sv. Marjeti niže Ptuja. V torek, 16. januarja, je umrl zadet od kapi Jožef Šegula, preužitkar v Placarovcih. V mlajših letih je bil dober posestnik, zelo skrben gospodar in dolga leta brodar na brodu na Dravi pri Zavrču. Bil je tudi mnogoletni lovski paznik, vendar je bil v kljub svoji službi priljubljen med ljudmi, ker je bil dober mož. Po vojni je z več .isočaki pomagal k nakupu novih zvonov za župno cerkev. Na stara leta je s svojo ženo prebiral »Slov. gospodarja«, katerega mnogo let naročnik je bil, ter delal iz lesa škafe in domače orodje, da si je tako krašil večer življenja, ki mu je začel v 72. letu starosti. Naj mu sveti večna luč!

Bog je poklical k sebi vzorno mater. Iz Prelo pri Konjicah poročajo: Po kratki bolezni je poklical Bog k sebi 59 letno Frančiško Krajnc. Bila je vzorna žena svojemu možu in skrbna mati sedmim otrokom. Kako je bila spo-

štovana daleč na okrog, je pričal njen pogreb. Od blizu in daleč so prihiteli, da jo sprejmo na zadnji poti. Pri odprtem grobu se je poslovil od pokjnice g. arhidijakon Tovornik z ganljivimi in v srce segajočimi besedami. Blaga mama, počivaj v miru in uživaj plačilo Vsemogočnega, katerega si si želela! Žalujočemu možu in otrokom naše iskreno sožalje!

Smrt gojenke Dekliškega krožka v Poljčanah. V nedeljo zjutraj je umrla Mlakarjeva Zorka, gojenka Dekliškega krožka. V petek je še bila v šoli, v soboto zvečer je pa že moral g. kaplan k nji na spoved. Pogreb se je vršil v torek dne 16. t. m. ob 10. uri. Nosile so jo dekleta v krojih. Pogreba se je udeležila vsa šola z učiteljstvom ter vsa dekleta Dekliškega krožka v krojih. V imenu šole se je poslovila od rajnice součenka Potočnikova in šolski pevski zbor z žalostinkami. Vsem sorodnikom, predvsem staršem naše iskreno sožalje, njej pa naj sveti večna luč!

Posestniški sin umrl v Malih dolah pri Vojniku. Vsemogočni je poklical v večnost v cvetu let Franca Slemenšek, posestniškega sina, ki je po hudi in mučni bolezni v starosti 30 let preminul. Pokojni je bil fant mirnega in blagega značaja. V državni granicarski službi si je nakopal hudo bolezen, da je moral v zagrebško bolnišnico, od koder se je neozdravljen vrnil domov. Prosil je za državno podporo v svojem mučnem položaju, a je ni dobil. Kako je bil pokojni priljubljen pri svojih tovariših in znancih, je pokazal pogreb. Poslovilne besede na domu sta spregovorila njegova prijatelja Terjašek Fr. in Lipovšek Karel. Mladi fantje so v svitu zim-

Spomenik miru na meji med Kanado in Združenimi državami

Finska vojaka čistita kuhinjsko posodo pri zamrznjenem vodnjaku

General Gort, poveljnik angleških čet na Francoskem, s častniki

Japonski cesar Hirohito poslušal poročilo na manevrih

Luka, ta Luka se bo vrnil med poštene ljudi in bo postal pošten človek. A on, Mikica? On bo ostal zadnja reva na svetu, njemu, meščanskemu sinu, se bo godilo slabše kot temu pankrtu, temu beraču, temu hudobnežu, zaradi katerega je dvakrat skoval zločin. Ne, ne, ne, ne! Pisar je škripal, vsa kri je plamtela v njegovih žilah, kolena so mu klecala, ustne in roke so drhtele od jeze — ali pri vsem se je smehljaj, tako zadovoljno, tako veselo smehljaj, kakor da mu je padla v krilo največja sreča tega sveta. Počasi, zamišljeno je krenil v krčmo, da se okrepi z žganjem, a ko se je začelo mračiti, ko ga nihče ni videl, se je odplazil k mlademu odvetniku Andriču.

VII.

Dva dni je minulo od onega nesrečnega požara v Martinovi hiši. Bil je lep vever dan. Sonce je sipalo svoje jasne žarke skozi odprta okna sobe, v kateri je stari Mato Pavlekovič ležal na postelji. Zunaj je na veji gostole škrljanec; zdaj eden, zdaj drugi vrabec je skočil na okno, nagnil glavico, kakor da bi rad na Mata pogledal, pa je začivkal in odfrfotal. Od daleč so se iz mesta oglašali zvonovi, kakor da angeli pojejo.

Vse je bilo tako prijazno in toplo, da je človeku duša od milote drhtela.

Mato je držal levo roko na prsih, njegovo srce se je odpiralo svetu, kakor se cvet odpira soncu.

Lep je svet, lepo je živeti, mirno, pohlevno živeti, huda je smrt, težko je umreti, za vedno zapreti oči, za vedno prekrižati hladne roke.

Mato je bil že na robu groba; le malo, pa bi ga bila pobrala smrt. Kako je srečen, da se je rešil, da ga je rešil sin, da lahko gleda, čuje, občuti!

Iznenada se mu je oko zmračilo, ko je pogledal na okno. V jasni podobi sveta je zagledal nekaj, kar je to lepo podobo kazilo. Na Martinovi strani je stršalo v zrak suho, črno vejevje ožganega drevja. To je Matu zasenčilo dušo. To vejevje tam je bilo znamenje žalosti in smrti. Ah, tudi on je imel na svojem zdravem telesu suho vejo, njegova desnica je bila trda, mrtva.

Ta hip se je ustavljal voz. Bolnik je zardel in obrnil oči proti durim. Vtem je vstopil mlad duhovnik z Androm. Mato se je malo nasmehnil.

»Hvaljen Jezus!« ga je pozdravil duhovnik.

»Na vekomaj!« je odzdravil Mato.

»Kako je, kum Mato?«

»Hvala, bolje, prečastiti.«

»Vaš sin je prišel pome. Rekel je, da me kličete. No, tu sem. Kaj bi radi, kum?«

»Bilo mi je hudo, zelo hudo, gospod. Duša mi je bila že na jeziku. Moj dobri sin me je rešil smrti, šel je po doktorja pa sem mu rekel: Andro, ko si pripeljal doktorja, pripelji mi tudi duhovnika! Hudo me je pri-

svetovni vojni. Davki, ki so l. 1933. znašali v Nemčiji sedem milijard mark, bodo v novem proračunskem letu znašali že 24 milijard računajo, da bo Nemčija lahko kos nalogi, ki si jo je zastavila.

»Večni« državni sporazumi

Neki romunski zgodovinar je dognal, da je bilo vsega skupaj sklenjenih 8000 državnih sporazumov, ki naj bi po besedilu držali za večno. Vendar je povprečno ta večnost trajala samo — dve leti!

Miš v kožuhu

Znano je, da razmerje med malo miško in črnim spolom ni baš najboljšo. Jako zanimiv do-nesek k temu poglavju prirodopisja nam nujna razprava, ki je bila ne-